

SLOVENSKI NAROD.

skajna vsak dan zvečer, izmiki nedelje in pravnike, ter volje po pošti prejemani na avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 7 K, za četrt leta 3 K, za en mesec 1 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele telike več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez tedenske vplačilne naročnine se ne odira. — Za oglasne se plačuje od petdesetne peti-vrste po 12 h, če se oglasnik tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Nekoliko pojasnila h klerikalni gonji v sorški aferi.

Sedaj, ko je končana obravnava proti klerikalnim obrekljivcem iz Sore, ozreti se hočemo na nekatere okolnosti, ki so bile gonilna sila cele afere. V spominu je vsakomur, s kako intenzivnostjo se je duhovniški list „Slovenec“ brigal za sorško afero. Videti je bilo, kakor bi bila ta afera „Slovenec“ ena najvažnejših točk dnevnega programa. Posvečal ji je cele uvodnike, poleg tega pa med dnevnimi vestmi cele kolone razblinjeval o sorški aferi. Klerikalna gospoda si je bila v svesti, da je škof s sorško afero napravil nekaj tako škandaloznega, kar se rimskim škofom redkokdaj pripeti. Po tej aferi nadel si je „Slovenec“ dolžnost, vso krivdo zvaliti na druge. V prvem hipu je bil vsega kriv župnik Bree, takoj nato pa učitelj Germek in njegova soproga. Zato pa so klerikalci navalili celo vrsto obdolžitev zadnje imenovanima. Stražmojster Mak je delal ovadbo na ovadbo, vsaka ovadba je pa bila takoj registrirana v „Slovenec“. Kaplan Braje je lovil priče in vsako malenkost zabeležil in sporočal „Slovenec“. Začele so se resnične sodnijske preiskave. Zaslišavane so bile priče v Škofiji Loki in v Ljubljani. Poudarjati moramo, da so se vršila zaslišavanja strogo in natančno, vendar niso priče izpovedale ničesar, kar bi bilo povod, obtožiti učitelja Germeka zaradi hujškanja. Sedaj pa so ljudje, ki so vso afero gnali naprej, začeli kuhati jezo nad preiskovalnimi sodniki in državnim pravdnikom. „Slovenec“ ni napadal samo Germeka, temveč pod nož je spravil sodnega pristava O. Deva in državnega pravdnika Trenza. Ta dva sta bila sedaj vsega kriva, da nista Germek in njegova soproga v zaporu. Žvepljene grožnje je bilo čitati v „Slovenec“ proti gg. Devu in Trenzu. Častita ta gospoda pa ni ostala samo na papirju z grožnjami, temveč pokazala se je z dejanjem. Deputacija

neomadeževanih mož: Oča Smove in dotična dva, ki sta bila v terek obsojena, t. j. Andrej Dolinar in Juri Oman, je šla v pisarno dr. Šusteršiča. Dr. Šusteršič pa je poslal dr. Leskovarja naravnost k predsedniku deželne sodnije denuncirat sodnega pristava O. Deva. Obdolžili so ga, da je on hotel vplivati na pričo Jurja Omana in Franca Bernika. Seveda je bilo celo denunciranje naravnost izmišljeno in mi smo se takrat čudili, ko smo v „Slovenec“ čitali dotične obdolžitve, da niso klerikalci obdolžili še pravosodnega ministra, da je tudi on vplival na pričo Jurja Omana in Franca Bernika.

Sploh je „Slovenec“ tisti čas, ko je bila ta afera na dnevnem redu, tako pisal o justici, kakor bi bila cela sodnija sestavljena iz samih slabih ljudi. Pretil je z interpelacijo v državnem zboru in z vsemi represalijami, ki jih poznajo klerikalni teroristi.

Niž manj kot teh gospodov od sodnije, privoščil si je okrajnega šolskega nadzornika g. Vilibalda Zupančiča. Temu je kar diktiral, kako naj prime Germeka „za kravatelo“ in ga naj vrže iz šole. Če bi bil „Slovenec“ pri tem izpustil šolskega referenta v deželnem šolskem svetu, viteza Kaltenegerja, bi se bil zgodil čudež. Zato je tudi tega v vseh mogočih prilogah vlačil po svojih umazanih predalih. V tem denuncijantovskem ognju je šel „Slovenec“ tako daleč, da je bilo včasih nadvse smešno. V uvodniku 12. julija je hujškal proti gasilnemu društvu v Sori in prišel do zaključka, da so vzrok, da je gasilno društvo v Sori, gospodje: državni pravdnik Trenz, podpredsednik Pajk, vladni svetnik Kalteneger in nadzornik Zupančič. Sedaj pa pridemo do vprašanja: Kdo so bili tisti, ki so uprizorjali vso to gonjo? Z mirno vestjo lahko rečemo: Kaplan Braje, orožnik Mak in v ozadju dični naš — ljubljanski vladika. Dokažemo lahko, da so bili v „Slovenec“ članki, ki so bili inspirirani po orožniku Maku in kaplanu Brajeu. Tiste priče, ki so jih naštevati, niso prišle z drugim v dotiko, kakor s

tema dvema. Ako bi bili mi tako škodoželjni, kakor so pri „Slovenec“, bi bili že takrat lahko dokazali z natančnimi slučaji, a smo namenoma opustili, upajoč, da zadene krivce prej ali slej — roka pravice. Sicer pa je Braje sam prinesel dokaz, ko je priobčeval tiste famozne zapisnike v „Slovenec“. Kdo drugi je bil tako poučen o vseh stvah, kakor Mak in Braje? In ljubljanski vladika! On je ves čas bil natančno informiran o vsem. K njemu so hodili prosit ljudje, naj Brajea prestavi, toda on jih je zavračal: Ne morem, mora biti prej vse končano v Sori. In kaj je mislil s tem „vse“? Nič drugega kakor znano Brajevo gonjo. S tem smo površno ilustrirali, kakšni nagibi in okolnosti so bile v sorški aferi. Ako se tisti ljudje, ki so se trudili postaviti resnico na glavo, ozrejo nazaj, jih mora biti sram v dno duše — kar pa upamo, da jih ni, ker se nam kažejo vedno v istih sferah.

Državni zbor.

Dunaj, 27. novembra. Nadaljevala se je razprava o § 42. volilne reforme. — Posl. Choc je govoril proti predlogu poslanca Pergelta, ki je zahteval, naj se Nemcem na Češkem in Moravskem zagotovi število mandatov v delegacijah. Dokažoval je, da je taka zahteva nezakonita, ker se volitve v delegacije vrše na podlagi individualnosti dežel, kar odgovarja majoritetnemu principu, in temu se morajo ukloniti tudi nemške manjšine, a to tembolj, ker ne zahtevajo Nemci take pravice v deželah, kjer imajo večino. — V podobnem smislu je govoril tudi poslanec Michejda.

Glavni govornik contra poslanec Nitsche je grajal, da se ministrski predsednik postavlja v senco veličanstva, a dolžnost vsake vlade je, stati spredaj. Zasebno cesarjevo mnenje itak poznamo. Cesar je za to, kar zastopa vlada. — Priporočal je Pergeltov predlog v interesu — nemško-avstrijske zveze.

Posl. grof Sternberg je začel takoj v začetku govora protestirati,

da se ogrski kralj vmešava v avstrijske razmere. Ker ga je podpredsednik Začek prosil, naj ne vlačí krone v debato, odgovoril je Sternberg: „Saj govorim le o ogrskem kralju“. Potem je ostro kritikoval pritiskanje kronena poslanca in na javno mnenje v prilog volilni reformi. Rekel je, ako se z ene strani apeluje na množice v prilog volilni reformi, apeluje na armado, in videli bomo, komu bo armada služila, ali ministrstvu ali pa dostojnim ljudem. Izjavil je: „Zagotovim vam, ako apelujemo na armado, potem bomo gnali armado tudi proti dvoru, ako nas dvor k temu prisili.“ — Zaradi teh besed mu je podpredsednik odvzel besedo. Toda že za dvema govornikoma je dobil zopet besedo za stvarni popravek ter je zopet začel govoriti o armado, ki je namenjena proti notranjim in zunanjim sovražnikom. Potem je govoril o delegacijah, in ker vkljub opetovanim opominom ni hotel govoriti o stvarih sami mu je predsednik vzel drugič besedo.

Istotako se je zgodilo poslancu Holanskemu, ki je v drugič ostro kritikoval krono zaradi vplivanja na poslanca, češ, da bi se moral proti temu vzdigniti ves parlament. Tako postopanje krone se bo maščevalo na parlamentu.

Poslanca Pergelt in Schreiner sta utemeljevala svoja minoritetna predloga.

Posl. Hagenhofer je dokazoval, da današnji parlament sploh ni bil upravičen, izreči odločitve o splošni in enaki volilni pravici, temuč bi bilo treba volilce poklicati še enkrat na volišče, da izrazijo svoje mnenje. Ko je še poročeval dr. Löcker enkrat razložil § 42. ter govoril proti vsem dodatkom in spreminjevalnim predlogom začelo se je glasovanje, pri katerem je bil § 42. sprejet v odsekovi obliki, odklonjeni pa so bili vsi dodatni in spreminjevalni predlogi.

Nato se je začelo razpravljati o 9. skupini, namreč o razdelitvi volilnih okrajev na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Za poročevalcem je utemeljeval posl. dr. Pergelt svoj minoritetni predlog

ter prerokoval, da bo bodoča slovenska večina vplivala prevratno v političnih vprašanjih ter bo vplivala tudi na velika kulturna in gospodarska vprašanja enostransko. Ako bi zbornica sklenila, da se število nemških poslancev pomnoži le za tri, bi se Nemci odkrižali slovanske večine. Zato predlaga, naj se določi za Češko 58 nemških in 72 čeških mandatov.

Posl. dr. Kramar je polemizoval s Pergeltom, češ, da se ne gre le za tri nemške mandate, temuč za načelo, da so Nemci več vreden narod, toda ravno nemški poslanci s svojo izdajalsko politiko dokazujejo ravno nasprotno.

Posl. Choc je predlagal, naj dobe od 130 mandatov na Češkem Nemci 49, Čehi pa 81.

Razprava se bo nadaljevala jutri.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 27. novembra. V parlamentarnih krogih računajo, da bo volilna reforma dognana še ta teden. Potemtakem bi bila prva plenarna seja delegacij 4. decembra. Delegacijsko zasedanje bo trajalo le dobrih 14 dni. Dne 22. decembra se začne božične počitnice. Od božiča do novega leta bodo zborovali deželni zbori. Gosposka zbornica se bo bavila z volilno reformo šele meseca januarja. Ves ta program pa se izvrši tako gladko le, ako bo mogel imeti parlament seje tudi med zasedanjem delegacij, zakaj poslanska zbornica ima še rešiti proračun, pogodbo s Lloydom in glede pospeševanja dalmatinskega parobrodstva. Največji strah pa provzroča vladi 47 nujnih predlogov, ki so jih vložili češki radikali z naprednimi Slovenci. S tem je razprava o proračunskem provizoriju popolnoma blokirana, a vlada namerala v ta namen uvesti posebne večerne seje.

Volilna reforma na Ogrskem.

Budimpešta, 27. novembra. Minister notranjih del grof Andrássy je odgovoril v parlamentu na

LISTEK.

Simon Gregorčič.

(Konec.)

Samo zelotizem, združen z veliko hudobijo, je mogel obsojati Gregorčičeve poezije, kajti ničesar ni v njih, čemur bi se dalo ugovarjati tudi s strogo katoliškega stališča. V teh poezijah ni ne velikih strasti, ne plamtečih erotike, ne pekočih poljubov, ki omamljajo, ne strahotnih katastrof. Kompas Gregorčičeve duše kaže vedno na bolest, ki jo povzroča peza življenja. Njegov temperament ne pozna nobenega furiosa, ne Byronove kljubovalnosti ne Heinejevega zasmeha; Gregorčič je sama vdanost v višjo voljo. A vzlic temu eminentno katoliškemu temeljnemu naziranju ni našel Gregorčič milosti pri svojih zelotskih sobratih in je tudi ni mogel najti, ker je bil ravno pravi pesnik. Meje, ki jih dela ultramontanski zelotizem pesništvu, so tako ozke, da je resnična poezija v njih nemogoča.

Ultramontanski zelotizem zahteva, da mora tudi poezija služiti kot dekla cerkvenim namenom, da mora v cerkvenem smislu vplivati na ljudstvo in njegovo čuvstvovanje, a obsoja vse, kar ne odgovarja tem zahtevam. Le „pesnik“, ki bo opeval obljubo večnega ubožstva in celibat ali kreposti č. oo. frančiškanov, kapucinov in lazaristov ter podobne snovi, sme upati, da ga bodo ti ultramontanski zelotje priznavali, a resničen pesnik, ki poje, kar je lepo, vzvišeno in plemenito, pride na indeks. Gregorčiču ni bilo nič tuje, kar je človeškega; v njegovem srcu so našle odmev žalosti in bolesti, kakor radosti in upanja slovenstva in človeštva, prav ker je bil resničen pesnik in zato so ga preganjali.

Kako vnebovpjajoče krivično in hudobno je bilo postopanje škofa Missie, dr. Mahniča in njiju duhovskih privržencev, kaže najbolje dejstvo, da tisti, ki so Gregorčiča ubijali in ga tudi ubili, ga zdaj proslavljajo; prej je bil liberelec in nečistnik, zdaj pravijo, da je narodu

kazal pot do krščanskih idealov. Prej so ga kamnili, zdaj stresajo cvetlice na grob, v kateri je legla njihova — žrtev. Prej pohujševalec — zdaj učitelj; prej razuzdanec — zdaj krepstnik; prej brezverec — zdaj vzor kristjana! Tako se je premenila duhovska sodba o pesniku Gregorčiču. A nikar misliti, da iz spoznanja. Obsojali so Gregorčiča iz zelotizma, a tudi zato, ker ga je obsojal vrhovni zelot Missia, zdaj slave Gregorčiča, ne ker uvidevajo, da so mu delali krivico, nego ker bi radi zase izkoristili njegovo slavo, ker je goriški nadškot dr. Sedej Gregorčiča ljubil in ščitil in ker je mrtev.

V dobi duhovskega preganjanja je klonil Gregorčičev duh. Trpel je toliko, da je hotel vse popustiti in se rešiti za vedno svojih preganjancev in zatiralcev. Takrat je bilo v Ljubljani izpraznjeno mesto kurata v prisilni delavnici, in Gregorčič se je odločil, da prosi za to službo. Na čast rajnemu Dežmanu bodi povedano, da je bil takoj pripravljen, spraviti Gregorčiča na to mesto in

je tudi takoj povedal različnim duhovnikom, kaj si se zanimali za to službo, da naj so ne delajo upanj, ker dobi to službo Gregorčič in nihče drugi. Gregorčič je takrat prišel v Ljubljano in se tudi z Dežmanom definitivno dogovoril, a pozneje se je premislil in ni sprejel službe. In tedaj je ironija usode nanesla, da je prišel na to Gregorčiču namenjeno mesto Anton Koblar.

Gotovo je Gregorčiču manjkalo notranje enerģije, da bi bil zlomil okove, v katere je bil vkovan. Bil je pač premehekkega značaja. In pomisliti je tudi, da je izza otročjih let poznal samo duhovski svet. Veri in cerkvi je bil vedno vdan. Nikdar se ni odvrčal od nje, nikdar ni izgubila svoje moči nad njim. Zato je ostal, kjer je bil in se pozneje, ko so začele pojemati njegove moči, zopet približal tistim, ki so ga nekaj tako hudo preganjali. Vpliv vzgoje je pač nepremagljiv, a vendar zaboli vsakega človeka, če pomisli, da je veliki pesnik na zadnje prelaga izrodke hebrejske fantazije.

V Gregorčičevih poezijah je jasno spoznati tragični vpliv velike gonje, ki jo je duhovščina vprisnila proti pesniku. Kar je zložil Gregorčič pred to dobo, spada med najdragocenejše bisere slovenskega pesništva, kar je pozneje zložil, nima več v sebi tištega pesniškega poleta, kakor prejšnje poezije.

Gregorčič ni bil ne prorok, ne voditelj svojemu narodu, a bil mu je najmilejši tolažnik v vseh težkih urah dyomov in bolesti, srčnih muk in dušnih težav, prav ker je znal otroke svojega duha obdajati s škrlatom pristne čuvstvenosti. Tolažnik je bil slovenstvu in mu ostane in kadar bo Slovenka hotela moliti za hrbtom svete cerkve, bo vzela v roke Gregorčičeve poezije.

Gregorčičevih poezij so izšli trije zvezki, poleg teh pa še prevod svetopisemskega „Joba“. Gotovo bi se izpolnila vsemu narodu srčna želja, če bi se našel modus, da bi se mogle izdati v primerno lepi umetniški obliki zbrane poezije Gregorčičeve.

...vrednosti, kaj je to preprosto pripravljen za volilno reformo, da se sedaj zbirajo statistični podatki o razdelitvi volilnih okrajev. Kakor hitro bo to gotovo, začne se izdelovati zakonski načrt o splošni in enaki volilni pravi.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 27. novembra. Mešana Stolfota so danes obesili, ker so našli pri njem pet bomb.

Odesa, 27. novembra. Danes se je izrekla obsodba nad 270 osebami zaradi vojaškega punta. Lekarnar Kontorovič je bil obsojen na vislice, dva vojaka ustrelijo, trije so obsojeni v dosmrtno ječo, ostali so dobili dve do 15 let prisilnega dela. Le 38 obtoženih je bilo oproščenih.

Varšava, 27. novembra. Politika je zasledila centralno organizacijo socialno-demokratske revolucije stranke. Vse člane je zaprla. Nekateri so bili takoj izgnani v Sibirijo. Ponoči je odšel transport 298 prognancev deloma proti severu, deloma na vzhod.

Petrograd, 27. novembra. Iz državne pisarne so izginili dokumenti o židovskih pogromih. Stvar je zelo zagonetna, ker v pisarno nima nobena privatna oseba pristopa.

Odesa, 27. novembra. Iz Kazana se poroča, da vsled lakote kmetje prodajajo svoje hčere. Za dekleta od 12 do 17 let se cene 100 do 150 rubljev.

Dopisi.

Iz Ribnice. „Narodna čitalnica“ v Ribnici vprizorila je dne 4. novembra t. l. narodno igro „Rokovnjači“; igra je izborna uspeša. Za dne 18. novembra pa so oznanjali ribniški lepaki, da se „Rokovnjači“ ponove kot popoldanska predstava ter da gostuje prvič na ribniškem odru g. Verovšek iz Ljubljane. — Z zanimanjem so na ta dan prihajali ljudje v Arkovo dvorano, ki se je kmalu precej napolnila: bili so željni še enkrat videti „Rokovnjače“ in slišati gospoda Verovška, kako bo igral „Mozola“. Kdor pa Verovška pozna, si je mislil: „Kaj bo neki zopet pridelal, kako bo danes razpoložen?“ Prišlo se je. — Navdušeno so ljudje pozdravili pogumne dečke — vojaške korenjake, a še bolj Mozolov prvi glas. Utihišlo je, — poslušali smo tega krepkega Gorjenca. Kako mu je igral glas! Sedaj je poredno smehljaj, zdaj je govoril vsakdanje, sedaj zopet v polni strasti pijanega bahača! „Ta pa zna“, šlo je od ust do ust, in slišalo se je glasneje in glasneje, čim dalje smo ga gledali igrati. Pa kako tudi ne! Saj če vidi človek Verovška v gostilni pri Joštu, — na Bojčkovi klopi in potem kako z največjo mirnostjo izvije iz Bojčka rokovnjaške tajnosti, ga mora občudovati. In pri Hudmanovi Jeri! — Kdo bi se mogel pokazati večjega umetnika! Ne me neč se za to, da je na Kolovcu uničil Poljaka s svojim od klobasice umazan pismom, pritožbe jo seveda pošteno nadela na Jeri, kjer neusmiljeno vleče njo in ubogega Urha Telečnjakarja. Veselo zabavlja, saj ima denar. Gotovo, to je predstavljaj g. Verovšek tako imenitno, da so se kot povsod tudi pri nas ljudje kar zaljubili v Mozola in jim je kar nekaj manjkalo, ko so ga rokovnjači ubili. — Izginil je! Hvaležnega ploskanja ni hotelo biti konec in marsikdo si je zaželel: „O, da bi Verovška vedno imeli!“ Toda prestopimo k drugim vlogam! Da so bile vse te izborni razdeljene, kar je bilo že zadnjič poročano, pritrjujemo tudi mi. Zelo dobro je igral g. Burger tudi to pot viogo Nandeta — tudi njegov brat Polak (g. Betriani) je ugajal. Potrudili so se v prvi vrsti g. Spende kot Obloški Tonček, gosp. Arko kot Tomaž Velikonja in g. Toporiš se nam je dopadel kot Ureh in g. mēr. — Zelo so ugajali tudi „Bojček“ (gosp. Grčar), France (gosp. Juvanec) in prekanjeni pisar Rak (gosp. Jenko). Tudi Joštu in Vernazzu (gosp. Lovšin) in vsem drugim ni kaj reči! Vsa čast pa našim vrlim gospicam! Dobro dekle Polonico nam je predstavljala g. Erna Murgelova tako izborna, da si boljše ne moremo zažeti, tudi pela nam je zelo prijetno ob lahnem spremljevanju klavirja g. Vidke Pickove. Zelo so nam tudi ugajale žalostna mati Poljakova (g. Helena Samotorčan), gospica Rezika, mlada nevesta (g. Lojzika Podbojeva) ter naša neprekosljiva gostilničarka Jera (g. Malči Podbojeva). Koliko vžitka smo imeli tudi sedaj pri zboru v Crnem Grabnu! — Ko je pričela s spremljevanjem klavirja vrla g. Rizzolijeva in smo zaslišali ljubek sopran nove in potem

...vrednosti, kaj je to preprosto pripravljen za volilno reformo, da se sedaj zbirajo statistični podatki o razdelitvi volilnih okrajev. Kakor hitro bo to gotovo, začne se izdelovati zakonski načrt o splošni in enaki volilni pravi.

Gregorčičev pogreb.

Iz Tolmina, 27. novembra.

Pogrebni spreved se je približal vasi Idrsko, oddaljeni 20 minut od Kobarida, ob 7. uri zvečer. Vše pred vasjo sta stali požarni brambi z Idrskega in Kobarida ter so tvorili špalir vsi možje s svečami, pa tudi iz Tolmina so prišli odposlanci požarne brambe za pomoč. Bila je tam tudi „Narodna čitalnica“ iz Kobarida z zastavo. Preminuli naš pesnik je bil ustanovitelj tega društva, in zastava, ki je plapolala tu ob krsti Gregorčičevi, je sad njegovega prizadevanja; kajti po njegovi želji in takorekoč njemu na čast so l. 1868 nabavile Kobaridske žene to zastavo društvu. Deputacija Kobaridskega starištvu, „Olepševalno društvo“ in „Izobraževalno društvo“ iz Kobarida z zastavo, neštevilno občinstva in zlasti žensstvo so prihiteli zadnjikrat počastiti svojega pesnika. Najbolj markantna oseba med vsemi pa je bila gospa Ana Gabrčiček, duhovna mati rajnega pesnika, ki je bila tudi na njegovi novi maši in ob enem tudi njegova največja dobrotnica za njegovih mladih let. Tudi vse uradništvo se je udeležilo spreveda. Po razsvetljeni vasi Idrsko je korakal spreved zastrt v globoko žalost. Nad sprevedom pa je plaval svetla luna, pošiljajoč nanj svoje blede žarke in podajajoč mu s tem nepopisno čarobnost. Planinski raj, zagnjen v noč razsvetljeno s bledim luninim svitom, je plakal nad izgubo svojega najvrednejšega sina ter se je tako odel v obleko, ki je veličastnost trenutka dvignila do nepopisljivosti. Tudi vas Mlinsko tik pred Kobaridom je bila vsa razsvetljena. V Idrskem so zvonili zvonovi, dokler se niso oglasili oni v Kobaridu. V Kobaridu je bilo vse razsvetljeno, z vsakega okna je svetilo po dvoje in več sveč. Posebno čarobno pa je bil razsvetljen glavni trg. Po vsem Kobariskem trgu so visele črne zastave oz. narodne s črnim florom. Pred vozom se je peljalo 11 duhovnikov v raznih kočijah. Mrtvo truplo so peljali v cerkev in je tam po kratkih molitvah izročili varstvu domače požarne brambe, ki je tvorila častno stražo pokojniku vso noč. Drugo jutro ob 1/2. 8. so se pričele obredne molitve; nato se je vršila maša z orglanjem in petjem. Proti 9. uri pa se je jel premikati po trgu spreved kakršnega Kobarid še ni videl. Vrli Kobarideci, ki so plakali, ko se je od njih poslavljaj kaplan Simon Gregorčič, za njihov ljubljeneec, plakali so sedaj ob njegovi krsti ter so tekmovali v tem, da mu v znak svoje brezmejne hvaležnosti in spoštovanja prirede kolikor možno dostojen sprejem k zadnjemu počitku. In kako bi tudi moglo biti drugače, ko se jim je ta njihov najbližji rojak in obenem najslavnejši pesnik naših gor tako omilil, da ga niso mogli nikdar pozabiti. Kaka razlika pa je tudi bila med njim in njegovimi nasledniki! Vsa šolska mladina, vse uradništvo in velikaunska množica občinstva je tvorila spreved. Po hišah so bile tudi sedaj pri belem dnevu sveče prižgane po vseh oknih. Pogrebni spreved je šel čez Sočo in na mostu je bil oficijalni del končan. Tu so se vrnile zastave in del občinstva. V vasi Ladi so se pridružili domačini sprevedu in obilnem številu.

Pod gričkom Sv. Lovrenca, kjer se nahaja ono pokopališče, na katerem je naš veliki pokojnik želel počivati, se je voz ustavil, in so rakev položili na primitivno nosilnico. Člani požarnih bramb so nosili vence. Polagoma in po nemalem trudu so prinesli rakev v cerkev. Pot k Sv. Lovrencu je namreč jako trudopolna in mučna. Tu v cerkvi je imel govor

Simon Gregorčič ml., vikar v Sedlu, doma izpod Krna, a v nikakem sorodstvu s pokojnikom. Ta govor je naravnost drzen pamflet na očlega Simona Gregorčiča, kakor je živel in dihal, ter brez taktično udrihanje po navzočih osebah drugega političnega mišljenja. Nagromadil je v svojem govoru celo vrsto infamnih udriharij na levo in desno, samo ne tje, kamor bi bilo ob taki priliki edino umestno in primerno. Govoril je najpoprej o Gregorčiču duhovniku ter na dolgo in široko razlagal vzvišeni poklic katoliškega duhovnika, katoliško vero, moralno itd. Pri tem je udrihal po tistih, ki duhovščine ne časte, kakor bi si on želel. Potem je prešel na Gregorčiča politika, ki je baje pokazal svojo edino pravo katoliško barvo pri neki volitvi (bilo je to pri obč. volitvah s Dornbergu, kjer je zapeljan po nekdanjih svojih prej bolj svobodomiselnih prijateljih glasoval s klerikalci kot častni občan) in je pri tem razvil nekaj klerikalen volilen načrt. Se le proti koncu je v manjšem delu svojega govora prišel na pesnika, ali tudi tu ga je zlorabil povsem po načinu sedanjega izkoriščanja tega našega dičnega sokola od strani naših klerikalcev. Govoril je tudi, koliko bridkosti in žalosti je moral pokojnik pretrpeti, da je bil takorekoč mučenik. Toda ni povedal, kdo ga je napravil v resnici za mučenika, kdo so bili njegovi pravi mučitelji, ampak je rekel, da so bili to njegovi podložni. Pravi ubijalci pokojnika v njegovi najboljši dobi pa so bili Mahnič, Missia, njegov dekan Kravanja in drugi. Ti vendar niso bili njegovi podložni! Njegovi podložni so ga pač ljubili iz vsega srca in so pretakali solze, ko so se morali ločiti od njega. V Kobaridu, Rihembergu in na Gradišču so bili vsi njegovi podložni, ko se je poslavljaj od njih, polni resne žalosti, da izgubijo z njim svojega ljubljence. Pač pa so njegovi višji mučili tega vzor-pesnika in rodoljuba, dokler ni onemel ter so s tem ubili njega duševno, slovenski narod pa oropali za toliko biservov, ki mu bi jih mogel še podati, da ni bilo njih. Tega ta pravicoljubni govornik ni hotel omeniti, ker tega ni mogel porabiti v cerkvi v svoje politične namene. Tudi s frazazoni je strašil v svojem govoru, ki so baje strašni sovražniki stebrov katoliške cerkve. Na koncu govora pa ga je skrbelo, ali je naš veliki pesnik v nebesih, ali pa se ne bo morda še kdove koliko časa cvrl v vica; toda to svojo skrb je vendarle slednjič prepuštil Bogu. Ta govor je skrajno ozolovljal vse navzoče inteligentno občinstvo, ki je jako ogorčeno komentiralo to brez taktično zbesnelega popa. Vsed tega je tudi izostal govor od posvetne strani na grobu. Po nem govoru je bila maša, in po kratkem obredu se je položila krsta v grob. Tik cerkve na gričku Sv. Lovrenca leži naš najslavnejši pesnik in gleda proti vzhodu, in vsak dan pošlje solnce prve svoje žarke na njegov grob. Tu med planinami, katerih krasoto je opeval v svojih najlepših pesmih, počiva sedaj njegovo truplo. Želel si je vedno „nazaj v planinski raj.“ Sedaj počiva tu v teh krasnih naših planinah, ki so nam dale tega čvrstega sina, navdahajenega vse njihove krasote in lepote, polnega navdušenja in ljubezni do te prekrasne rodne grude. V svojih pesmih jo je proslavil. Proslavil pa ni z njimi le te svoje ožje domovine; proslavil je z njimi ves slovenski rod, ki mu je v svojih pesmih tolikokrat želel in prorokoval lepšo bodočnost. Naj bi se spoinila njegova prorokovanja, in naj bi zasijali žarki zahajajočega solca, kakor bodo obsevali pesnikov grob vsako jutro, tudi narodu slovenskemu, ki ga je naš pokojni pesnik tako iskreno ljubil, da bi ga dvignili iz one sužnjosti, v kateri se nahaja in bi mu dali novih moči, da slednjič napoči tudi zanj „vstajenja dan“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. novembra.

— **Kraljevski dar ljubljanskemu škofu.** Pri „Slovencu“ so dobili novega sotrudnika. Že prvi njegov članek kaže, da je pri Lampetu, Štefetu in Moškercu mnogo profitiral. Ta novi „Slovenec“ sotrudnik je ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič. V snočnem „Slovencu“ je priobčil članek, v katerem **priznava, da mu je vlada darovala 150.000 kron** za nič in zopet za nič in v katerem se jezi na naš list, ker je razkril ta nečuvni slučaj, ki je naravnost škandalozen, ker je ministrstvo darovalo škofu državni denar, zakaj deficit verskega zaklada je stalen in mora vlada iz davčnih sredstev za pokritje tega deficita šteti vsako leto

...vrednosti, kaj je to preprosto pripravljen za volilno reformo, da se sedaj zbirajo statistični podatki o razdelitvi volilnih okrajev. Kakor hitro bo to gotovo, začne se izdelovati zakonski načrt o splošni in enaki volilni pravi.

Še enkrat železnica Šent Janž-Trebnje.

Rešena je debata o tej železnici in privoljena je graditev, tako se je vsaj poročalo. Od tega časa sem pa nekdo na vse pretege poje hvalospeve v „Slovencu“ premogovni družbi, češ, da je ta družba z največjo požrtovalnostjo in z velikimi stroški omogočila, da se je ministrstvo odločilo za to progo. Vse prav in lepo. Toda, zakaj se je ta tuja družba tako pehala za železnico? Zato, ker brez železnice ji ni življenskega obstanka in je treba drugače premogokop kar zabiti. Ali dopisnik v „Slovencu“, ki je najbrže ožji znanec vsenemškega ravnatelja, res ne ve, da je tem ljudem kranjsko, posebnost slovensko prebivalstvo pravcata deveta briga. Najlepše je pa to, da roti in straši ta dopisnik naše prebivalstvo, da naj ne delajo nikakih težkoč — radi kolodvorov in postajališč, da ne pride graditev v nevarnost. Tukaj torej tiči zajec. Kolodvor naj bo v Karmelu, da se bode premog nakladal, vsi drugi kraji pa naj bodo veseli, če smejo slišati od daleč živžganje „lukamatije“. In ta dopisnik v enomer apelira na razsodnost ljudstva, to se pravi, da naj jezik za zobmi in klobuček ponižno v roki držimo. Čemu pa potem železnica? Čemu naj kranjska dežela prevzame garancijo za dva milijona, katera bodo emitirale doljenjske železnice? Najljubše bi bilo gotovim krogom, da ne bi Mokronog, Tržišče, St. Rupert in Mirna, to so občine in obenem kraji, ki bodo ležali ob progi, sploh ne dobili nobenega, ali pa vsi samo en kolodvor. Na naših poslancih je, da preprečijo te nakane in mi se v polni meri zanesemo na njih odločilno besedo. Koristi naj ima premogovska družba, imajo naj jih pa v **ravno isti meri** tudi naši kraji. Ali naj bomo tudi pastorki na naši rodni zemlji? Opozarjamo pa že sedaj vse naše zastope in županstva, da je treba delati z vso silo, kajti mnogo bo nasprotnikov. Politični obhod bode mogoče kmalu, stopite **takoj** v zvezo z merodajnimi faktorji in predvsem z našimi poslanci.

— **Narodna stranka na Štajerskem „Slovencu“ ne da miru.** V zadnjem listu navaja članek iz celjske „Vahtarice“, iz katerega je baje razvidno, da so pri zadnjih občinskih volitvah v Petrovčah volili „Štajercijanci“ z „narodno stranko“. No, to je vendar najlepši dokaz, kako potrebna je bila na Štajerskem „narodna stranka“ za „Štajercijance“. Ako pojde tako naprej, bodo kmalu vsi „Štajercijanci“ v „narodni stranki“ in nemškutarski „Štajere“ bode kmalu izginil.

— **Koroški deželni zbor** bo sklican o Božiču, da sklene potom provizorija pokritje za primanjkljaj v deželnem gospodarstvu in da izvrši naknadno izvolitev enega deželnega odbornika.

— **Iz „Trgovske in obrtne zbornice“.** V tajni seji „Trgovske in obrtne zbornice“ dne 21. t. m. je bil imenovan g. zbornični kancelist Fran Golob za oficijala II. razreda.

— **Iz železniške službe.** Postajenačelnik na Proseku, g. Ferdo Soršak, je premeščen v isti lastnosti na slovensko-nemško mejo na Štajersko na postajo Obrajno (Halbenrain). Na njegovo mesto pride gosp. Drago Komac.

— **Iz poštne službe.** Poštne oficijantije so postale upraviteljice Katarina Dekrinis v Slovenski Bistrici, Kristina Svetlin v Feld-

...vrednosti, kaj je to preprosto pripravljen za volilno reformo, da se sedaj zbirajo statistični podatki o razdelitvi volilnih okrajev. Kakor hitro bo to gotovo, začne se izdelovati zakonski načrt o splošni in enaki volilni pravi.

in Pavla Rakuša v Kindbergu. — **Živinozdravniška vest.** Veterinarni asistent pri namestništvu v Trstu, Peter Pirjevac, je imenovan za okrajnega živinozdravnika v Sežani.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, v četrtek, se vprizori Shakespearejev „Beneški trgovec“, ki spada med prve umotvore svetovne književnosti, v Zupančičevem prevodu. Igra, ki je stalno na repertoarju vseh večjih odrov, bode gotovo tudi pri nas ugajala, ker je najskrbnejše pripravljena in okusno opremljena. V njej nastopi vse dramske osebe. Zida Shyloka igra gospod Dragutinovič.

— **Slovensko gledališče.** V uvodne vrstice mojega poročila o premieri Traversijeve trodejsanske drame „Svatbeno potovanje“ se se mi je v hitrici vrnil lapsus, ki ga pa nadaljna izvajanja sama popravljajo. Traseri se namreč ne poteza za takozvano dvojno moralo, marveč skuša s tragičnim slučajem v rodbini Sarti nasprotno pokazati, kako veliko zlo mora ravno ta nemoralna še vedno moderna morala povzročiti. Da se nam dokazovanje proti tej morali vzlic vsem vrlinam njegove drame in vzlic strogosti, s katero je konstruiral slučaj Langi Sarti, ni vsestransko posrečilo, sem omenil že zadnjič. Do jasnosti glede rešitve tega vprašanja nas njegova drama ne dovede, kar odnašamo seboj, je disharmonija. Snočna repriza ni zadovoljila, s premiero se izvemski prvo dejanje niti z daleka ne more meriti. Posamezniki in posameznosti so bile ponekod boljše nego prvič, tako gospa Danilova in vobče g. Dragutinovič, toda od drugega dejanja dalje je predstava jela vidno padati. Tam je prišla suflerka naenkrat do besede, v III. dejanju pa se je g. Nučič natenkrat spozabil in padel nazaj v svoj stari greh, v kričavi patos, ki je ravno v tej drami najmanj na mestu. To je zelo disugitalo. Končno pa je še g. Dragutinovič poneprečel, ker je pogršil zadnjič tako izborno ustvarjeni končni efekt. Vse obilo zadnjič izrečeno priznanje pa sta si tudi snoči zaslužila gospa Taborska in g. Boleška. Kar sem glede komparzov in sličnih sprožil o priliki „Elge“, to moram ob reminiscencah na sinočni večer ponoviti. Gledališče je bilo bolj zasedeno od prvič, tako polno kakor pri „Elgi“ pa zdaleka ni bilo. Ali proti zakasnelcem res ni nobenega sredstva? Fr. K.

Hrvatski listi o Gregorčiču.

O pokojnem našem pesniku S. Gregorčiču priobčujemo skoro vsi hrvatski listi obširne, najsimpatičnejše pisane nekrologe; edino izjema dela v tem oziru klerikalno „Hrvatstvo“, ki smrti našega velikega pesnika ne omenja niti z eno besedico. Uradne „Narodne Novine“ pišejo med drugim: „Čudna je bila usoda tega slovenskega svečenika-pesnika. Pesnik ognjevitve duše, žarkega srca, bistrega in odkritega uma, ki mu je bil ves svet samo eno cvetno polje, na katerem je nabiral cvetke svojih pesmi, je moral težko čutiti omejenost svojega delovanja, na katerega ga je vezala stanovska dolžnost. Pesništvo, kateremu je živel, se je težko dalo spojit s službo svečenika. Nastal je konflikt med svobodnoželjno pesnišao njegovo dušo in okolico, ki je zahtevala od njega vestno, resignovano vršitev vseh svečeniških dolžnosti. V Gregorčiču je bilo preveč pesnika, da bi se dal spraviti pod jarem, ki bi vezal vso njegovo žarko voljo, vsa nežna in burna čuvstva njegova, bujno fantazijo izvoljenega pesnika. V borbi med stanovskimi dolžnostmi in dolžnostmi napram svoji razviti individualnosti je on vsaj navidežno podlegel onim, ki so bili močnejši od njega. Bil je upokojen, a pokojnina je bila neznatna. Z denarjem, ki ga je zaslužil s prodajo svojih pesmi, si je kupil malo posestvo in je živel od tega, kar si je prigospodari. Živel je življenje skromno, polno ljubezni do svoje rodne grude, polno ljubavi za jezik naroda, svojega in za ideale dobrote in resnice. Njegove krasne pesmi so pa krožile od ust do ust in ni hiše širom slovenske domovine, kjer bi se njegove pesmi ne znale na izust ali ne pele s spremljevanjem kakšne narodne melodije. Slovensko pesništvo je s smrtjo Simona Gregorčiča izgubila svojega najdovršenejšega pesnika, a vsa domovina slovenska se je razžalostila, ker ji je umrl pesnik ljubimec. Ob smrti neumrlega narodnega pesnika iskreno sočustvujejo s svojimi slovenskimi brati tudi Hrvati.“ — „Agramer Tagblatt“ piše med drugim: „Naš bratski slovenski narod je zadela bridka izguba. Eden največjih slovenskih pesnikov je preminil, eden, ki je umel govoriti k srcu svojih rojakov, ki je našel navdušenih in navdušujočih besed, ki so dane samo od Boga obdarovanim pesnikom — Simon Gregorčič. Slovenski narod stoji ob krsti enega izmed največjih svojih mož, ki je za-

nešeli slavo svojega naroda daleč preko mej svoje domovine. Zakaj ne samo doma, nego tudi v mnogobrojnih prevodih je našel genij slovenskega pesnika pravično uvaževanje. Slovenska književnost je bogata blestečih lirikov. Toda še bolj kakor Prešeren je našel Simon Gregorčič ljubezen svojega naroda in še bolj kakor mojstrska dela, Askerčeva so se širile skromne pesmi globokega in nežnega Gregorčiča v narodu od rok do rok. Nobenega Slovenca pa ni, ki bi ne poznal pesnikove lirike in tudi na Hrvatskem so našle te pesmi svojo drugo domovino. Zato čuti tudi hrvatski narod v isti meri globoko bolelost za velikonom, ki je bil odvet našim slovenskim bratom in nam. Tudi mi se bomo vedno v ljubezni spominjali njega pesnika, ki je s silo svoje vsa srca obvladajoče umetnosti toliko pripomogel k slovensko-hrvatski kulturni vzajemnosti.

— **Potovanje v Ameriko.** Opozarjamo še enkrat na današnje predavanje „Kot mornarski zdravnik iz Trsta v Njujork“, ki se bočno ob polu 8. zvečer prične v dvorani „Mestnega doma“. Predavatelj pride s skioptikonom projiciral 85 slik, jih je napravil tekom svojega potovanja. Z ozirom na dobrodelni namen znaša vstopnina 1 K za sedež in 50 v za stojšče.

— **V prid Gregorčičevega spomenika** priredi g. restavater Fric Novak v hotelu „Ilija“ v nedeljo 2. decembra t. l. ob poluosmih zvečer koncert „Društvene godbe“. Vsi dohodki koncerta so namenjeni fondu za Gregorčičev spomenik. Nadejati se je, da bo slovensko občinstvo v največjem številu posetilo ta koncert, saj si ljubljene slovenskega naroda pesnik Gregorčič pač zasluži, da se mu postavi vsaj dostojen spomenik.

— **Za planince.** Najbolj bi vžival turist v jesenskem času, ko je ozračje čisto in prozorno, kot redkokdaj po leti, pa slabo vreme, deževje, sneg in mrazovi mu branijo na višave, zadovoljiti se mora s partijami na nižje hribe. Za manjše in hvalne partije pa menda ni na Kranjskem ugodnejših planin, kot so goli kraški hribovi na Zgornji Pivki v Snežniškem predgorju. — Opozarjam slovenske turiste in planinske prijatelje sploh posebno na Milonjo (1100 metrov). Iz Knežaka dosepeš na vrh v dveh urah; lep jesenski sprehod. 26. t. m., torej že v pozni jeseni bil sem na Milonji, pa vžitek, ki mi ga je dal ta izlet, ostane mi večno. Skoro pod nogami leži mi reško morje, s prostim očesom razločim na njem ladje, na desni moli iz njega Učka, čez Istro pa se radujem na njem morju Adrijanskem. Pa še tja zvenj sega mi oko, na ravnino Benečansko. Nepopoln pa je pogled na celo vzhodnje alpsko pogorje. Kakor lep snežen venec obrobujajo daljni horizont planine Kamniške, Karavanke, Julijske Alpe, Kaninsko pogorje, Karnske in Beneške Alpe, vzdaj pa slikoviti tirolski Dolomiti. Prav dobro je videti celo Veliko Gled. Planinci, požurite se na Milonjo, dokler imamo še lepe dneve! — skoraj se bojim, da bo moj pot že prepozen.

— **Glas iz občinstva.** V tukajšnjih dnevnikih je bilo naznanjeno, da je na 5. decembra ob 10. uri popoldan sklican sestanek lastnikov rakev na starem pokopališču. Več lastnikov rakev pa smatra, da je ta dan za zborovanje jako neugoden, kajti ravno ta dan je največji promet po prodajalnah, saj je to dan pred sv. Miklavžem. Sicer je pa sploh popoldan težko trgovcu, uradniku in drugim se sestanka udeležiti. V interesu vseh bi bilo torej, ako bi slavni mestni magistrat ta sestanek sklical na drug dan in sicer popoldan ali pa zvečer.

— **Nesreča.** Na parni žagi Goranyjevi v Radohi na Dolenjskem so 15letnemu Valentinu Hrenu takozvane tavoleteje škarje odrezale dva prsta na roki.

— **Prememba posesti.** Gospod Maks Brunner v Novem mestu je prodal svojo restavracijo g. Josipu Martinčiču iz Arti pri Litiji.

— **Mrčvega sta našli** v nedeljo v nekem potoku pri Babni gorici okoli 80letnega berača. — Isti dan so našli v Čučji Mlaki pri Raki mrčvega 28letnega Ivana Baniča iz Hrvaškega Broda. Vzrok preobilo zavžito žganje.

— **Ogenj.** G. Matiji Trkmanu, posestniku v Podkraj pri Vipavi, je pogorel 20. t. m. kozolec s stelo in klajo. Škode je 2300 K, zavarovalnica znaša pa le 200 K. Ogenj je zaneetil vsled nepredvidnosti potepuh, ki je prenočeval pod kozolcem.

— **Grad v Trzinu** namerava sedanjí lastnik Gassner prodati. Grad je sezidal grof Radetzky.

— **„Štajerc“** — **tednik.** Kakor ste v svojem sobotnem listu povedali, bode postal torej ptujski „Štajerc“ od novega leta naprej tednik. To pa še ni nikak dokaz za to, da na Štajerskem napreduje nemštvo, ampak

ravno na slovenski. Naši Nemci in nemškutarji so namreč uvideli, da se naše ljudstvo ne da tako v lahka ponemčiti — dosedanjí uspehi „Štajerca“ se povsem negativni. Razširjenje „Štajerca“ je pač zadnji poskus, si pridobiti med Slovenci naročnikov, katerih je bilo dosedaj prokletlo malo.

— **Škandal.** Pretekli teden je utonil v Savinji pri Celju na dosedaj neznan način trgovski sodruidnik g. Ivan Končan. Ponesrečenec je bil v vseh krogih v Celju jako priljubljen, bil je tihga, mirnega značaja, vrl narodjak in celo tudi odbornik slovenskega trgovskega društva v Celju. In o tem vrlem možu piše „Slovenec“, da je bil „vinski bratec, ki ga je rad pil.“ To je naravnost nesramno! Mogoče pa je „Slovenec“ dopisnik mislil tukaj na samega sebe.

— **Akad. tehn. društvo „Triglavl“ v Gradcu.** III. redni občni zbor akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu se vrši dne 1. decembra t. l. ob 8 uri zvečer v prostorih društva.

— **Slovensko akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju.** III. redni občni zbor slovenskega akad. društva „Slovenija“ na Dunaju se vrši dne 3. grudnia t. l. ob polu 8. uri zvečer v restavraciji „Zum Magistrat“, I., Lichtenfelsgasse 1.

— **Tržaški župan odstopi?** Kakor poroča „Edinost“, se širijo po Trstu govorice, da odstopi tržaški župan dr. Sandrinelli zaradi izida glasovanja v zadnji občinski seji o prispevkih za cerkvene slavnosti. Koliko je resnice na tem, se ne da kontrolirati.

— **Urednik zblaznel.** V Trstu je zblaznel 24letni Artur Pavoni, urednik lista „Il Sole“.

— **1600 m² travnika je zgorelo** v Trsteniku pri Trstu. Ogenj se ni lotil dreves in grmovja.

— **V pijanosti** je bil v Trstu povožen 30letni delavec J. Viezzi. Kolesa so mu šla čez glavo, zdrobljeno ima spodnjo čeljust in ramo ter več zob je zgubil.

— **Poskušen samomor.** 37letna Alojzija Ladovic v Trstu je spila radi domačega prepira nekoliko karbolove kisline, a jo je zdravnik o pravem času rešil smrti.

— **Porotne obravnave.** Danes se je vršila obravnava proti Alojziju Župevcu zaradi dne 1. septembra t. l. nad Nežo Mlakar izvršenega umora. K tej obravnavi je prišlo toliko poslušalcev, da je bila dvorana prenatlačeno polna. Že ob 8¹/₂ uri zjutraj so se poslušalci začeli pred porotno dvorano zbirati in ob 9. uri bilo je že toliko občinstva, da so bili ljudje stlačeni kakor slanki v sodu. Ako bi se bil ravno kdo hotel iz ospredja odstraniti, bodi si iz katerega koli ozira, je to bilo izključeno. Prisiljen je bil trpeti v tej neznosni stiski. — K temu navalu proti vходу v dvorano je pripomogla tudi surovost nekaterih poslušalcev v ozadju, ki so pokazali svojo izobrazbo s tem, da so zgolj iz hudomušnosti pritiskali na ospredje. Ob 1¹/₂ 10 uri, ko je vratar odprl vhod, vdrla je množica od zadaj pritiskana kakor kak hudournik v dvorano, pri kateri priliki je bila tudi ena šipa vdrta. Nič boljše se ni godilo v dvorani. Poslušalci v zadnji klopi so bili v skrbeh za svoje kosti, ker odzadaj stoječa množica je tako neusmiljeno pritiskala v zadnjo klop, da bi jo bila kmalu poroba postavila. Izhoda iz dvorane skoraj ni bilo mogoče dobiti. Naj se od kompetentne strani potrebno ukrene, da se taki dogodki ne pripetijo več.

— **Ali smo v Italiji?** Po nekaterih reklamnih tablah so nabiti samo laško tiskani lepaki, po katerih se priporoča „Kathreinerjeva“ kava. Ta nemška trdka se jako moti, da bode blažena laščina Ljubljancem imponirala. „Vydrova“ trdka, ki je slovenska, se trudi, da vzdržuje „Domačega prijatelja“ in sploh dela pri nas renome le v naši materinščini, Kathreiner pa skrbi za renome na ta način, da Slovenci večinoma ne razumejo, kaj se jim ponuja. Tudi prav.

— **Žensko orožje.** Včeraj sta se bile v neki gostilni sprle služkinja in natakarka. Natakarka je nad služkinjo izlila svoj žolč na ta način, da ji je vrgla okoli glave vrečo, potem jo pa „bunkala“ ob vrata. Slednjič jo je začela še pretepatvati s pestjo in jo vlačiti za lase po tleh in jo je med tem halojem lahko telesno poškodovala. Zadnjo besedo bode imelo sodišče.

— **Nezvestnega** so našli včeraj popoldne ležati nekega bolj mladega, neznanega človeka poleg topničarske vojašnice na Dunajski cesti, katerega so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico. Neznanec, ki je menda epileptičen, se še danes dopoldne ni zavedel.

— **Tatvina.** Neki stranki na Starem trgu je v ponedeljek iz III. nadstropja izginilo za 40 K umazane perila.

— **Slovo je vzela** danes od Ljubljane laška trojica, ki je tukaj in v Trstu razpečevala ponarejene 100-

lirske bankovce. Zjutraj je orožništvo v Trst eskortovalo Danteja Bachelija, popoldne pa njegova komplica Ahila Fortinija in Alojzija Bonbonattija. Vsi bodo sojeni pri deželnem, kot kompetentnem sodišču v Trstu.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo s južnega kolodvora v Ameriko 70 Slovencev, 40 Hrvatov in 10 Macedoncev. V Heb je šlo 50, v Linc 40, v Inomost 25, v Scheibbs 35, v Beljak pa 25 Hrvatov. Na Dunaj se je odpeljalo 27 Kočevarjev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Posestnik Anton Pavlič je izgubil srebrno cilindar uro s srebrno verižico, vredno 12 K. — Delavka v tobačni tovarni Ivana Jerebova je izgubila zlat prstan, vreden 6 K.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer v vinski kleti hotela „Union“ društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Jugoslovanske vesti.** Hrvatski sabor. V včerajšnji seji je ban grof Pejačević podal zanimivo izjavo o znanem tajnem cirkularu bivšega podbana Chavraka, v kateri okrožnici se voditelji hrv.-srbske koalicije, na čelu jim sedanjí saborski predsednik dr. Medaković, dolže veleizdaje in se jih stavlja pod policijsko nadzorstvo. Ban je izjavil, da je dotični cirkular on sam podpisal, ker je bil primoran, da kot odgovorni šef dežele ne ignorira stvari, ki so se poročale in so bile take narave, da bi moral uvesti preiskavo tudi v slučaju, ako bi bil za svojo osebo prepričan, da dotične vesti niso resnične. Ban je nato doslovno govoril tako-le: „Priznavam lojalno, da se je pri tej priliki dogodila pogrška, da je bila okrožnica po svoji formi in vsebini sestavljena tako, da se je zdelo, kakor da bi se ne imela samo stvar preiskati, ampak kakor da bi se namestilo že postopati proti osebam. Iskreno obžalujem, da se je zgodila ta pogrška. Nadalje moram izjaviti, da sem ono okrožnico umaknil in to ne samo radi osebnega svojega prepričanja o stvari, radi katere je bila izdana, nego zlasti radi tega, ker se ni niti ena činjenica, da, lahko svobodno naglašam, niti senca spravila na površje, ki bi mogla opravičiti ona sumničanja, zaradi katerih je bila ona okrožnica izdana.“ Nato so razni poslanci prečitali in utemeljili svoje interpelacije, nakar je bila seja zaključena.

— **Pomiloščenje obsojenih časnikarjev.** „Pokret“ poroča, da je vlada pozvala zagrebški sodbeni stol, naj preko banskega stola predloži na krono prošnjo radi pomiloščenja treh obsojenih časnikarjev, in sicer: Večeslava Wilderja, urednika „Pokreta“, ki je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe; St. Bata, urednika „Slobodne Rječi“, ki je bil obsojen na 8 mesecev težke ječe, in Luka Šoški, urednik „Hrv. Naroda“, ki je bil obsojen na 3 mesece.

— **Društvo „Slov. Jug“** na Dunaju. Poročali smo že, da se je na Dunaju ustanovil klub „Slovanski Jug“, ki si je nadel nalogo, delovati za kulturno uedinjenje vseh jugoslovanskih plemen. Temu klubu je pristopilo že toliko članov, da je bilo treba misliti, da se klub spremeni v društvo. Pravila za to društvo so že sestavljena in se v kratkem predlože vladi v potrjenje. Novo društvo se bo imenovalo kakor preje klub — „Slovanski Jug“. To bo prvo društvo te smeri na Dunaju. Program društva bo kulturno zedinjenje vseh Jugoslovancev. Društvo bo jelo najbrže že z novim letom izdajati, moderno književno revijo, ki bo zastopala jugoslovansko idejo in bo pisana v hrvatskem, slovenskem, srbskem in bolgarskem jeziku. Po iniciativi srbskega akademičnega društva „Zore“ bodo razna hrvatska, srbska in slovenska društva votirala primerne prispevke za to novo letno listu. Misel, da se ustanovi „Slovanski Jug“, so sprožili Srbi in Hrvati, katerim so se pozneje pridružili tudi Slovenci in Bolgari Novemu društvu, ki je prevzelo nalogo se bojevati za jugoslovansko idejo, želimo največje uspeha.

* **Najnovejše novice.** — Carinski uradniki italijanskih pristaniščih so začeli obstruirati. Finančni minister je zagrozil z najstrožjimi kaznimi ter premesti vse kolovodje na Sardinijo.

— **Za odpravo smrtno** kazni se je izrekel francoski senat.

— **Atentatat na bivšega** ministra. V Parizu je gledališčna igralka Adday iz Nemčije streljala na bivšega finančnega ministra Merlona tor ga na nogi ranila.

— **Predsednik italijanske** zbornice Bianchieri je odstopil, ker je postal glavni tajnik Mavricije vega in Lazarjevega reda.

— **Zopet Köpenick.** V Hamburgu je revidiral na kolodvoru blagajno neki mož, ki se je izdal za železniškega ministra Breitenbacha.

Neki postreček, ki je poznal pravega ministra, ga je prijel in dal aretovati. Slepar je železniški pristav iz Bavariske.

— **Pred altarjem** je zabodel duhovnika Gansa v Florenci neki umobolni.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.

Obsodba Štefana Mikuža. Porotniki so vprašanje na zažig soglasno potrdili, sodišče ga je obsodilo na 15 let težke ječe.

Hlapec vinske kleti Jegličeve — morilec in ropar. Na zatožni klopi sedi Alojzij Župevc, pristojen v Krško in bivši hlapec v vinski kleti škofove svakinje Ivane Jegličeve v Ljubljani, ker je na ljubljanskem polju poleg novega pokopališča umoril svojo ljubico bivšo dekle Nežo Mlakar iz Ordra pri Krškem doma, nato ji pa vzel iz žepa mošnjček z gotovino 18 K 40 vin. Popoldne dne 3. kimovca t. l. je g. Ivan Janesch iz Ljubljane ogledoval svoj hmelj na ljubljanskem polju. Pri tem je našel v njivi v razoru ležati mrtvo žensko. Imela je prerezan vrat, v levi roki je pa držala britev. Na lice mesta došla sodna komisija je takoj dognala, da ženska ni umrla vsled samomora, nego da je bila umorjena. Zdravnika sta izjavila, da je bilo jabolko prerezano in da je pri dihanju mnogo krvi prišlo v pljuča in da je smrt nastopila po preteku nekaj minut. Zdravnika sta konstatovala, da je bila umorjena v 9. mesecu noseča. Takrat se še ni vedelo za zločinca, ne za identiteto umorjene ženske. Ko jo je Marija Rajer starejša prišla gledat, je spoznala v umorjeni bivšo Flegarjevo dekle Nežo Mlakar. Spoznal jo je tudi užitijski paznik na Resljevi cesti Janez Lozej, ki je povedal, da bila umorjena dne 1. kimovca pri njem ter ga vprašala, kdaj da gre vlak proti Krškemu, in ko ji je uro povedal, ga je prosila, da bi smela pri njem pustiti svojo prtljago, ker misli šele drug dan odpotovati. Lozej jo je še vprašal, če misli iti na tukajšnje porodnišnice, kar je ona zanimala, češ, da pojde rajše domov. Poizvedbe so dognale, da je Mlakar poslala postreščka Frana Poljanca v soboto, dne 1. kimovca k hlapcu Alojziju Župevcu ter da je imela popoldne in zvečer z njim sestanek. Takoj se je obrnil sum na Župevca, katerega je policija aretovala dne 4. kimovca zvečer na njegovem domu. Župevc je spočetka tajil, da bi Nežo Mlakar poznal. Drugi dan je pa le v toliko priznal, da je bil res dne 1. kimovca z njo skupaj, končno se je pa udal, da jo je res on, in sicer namenoma umoril. Obdolženec je z Nežo Mlakar spolsko občeval, ko sta še služila skupaj pri Jermanu v Krškem, obenem je pa Mlakarjeva imela enako razmerje s fantom Janezom Jermanom iz Loga, ki je pa odpotoval v Ameriko, odkoder ji je pisal tudi zaljubljena pisma. Župevc pravi, da se mu je usiljevala in da jo je že tam nekaj oklofufal in zapodil. Po Župečevem odhodu v Ljubljano je tudi Mlakar stopila iz službe ter dva meseca bivala pri svoji prijateljici Mariji Kopina v Smedicah. Tej je natanko popisala svoje ljubinske razmere, kakor tudi to, da bo Župevc oče nezakonskega otroka. Od tam se je pripeljala v Ljubljano, kjer je služila tri tedne v Vojevičevi gostilni na Tržaški cesti, potem pa šest tednov v Flegarjevi gostilni, kjer je morala zaradi bližnjega poroda izstopiti. Neža Mlakar je bila precej starejša od Župevca in ni bila posebno zunanje priključiva, zato obdolženec ni zanjo maral. V Krškem si je le ohranila njegovo naklonjenost s tem, da mu je dajala denar. Ko sta se kritično soboto sestala, jo je vprašal obdolženec, zakaj da se ni domu odpeljala. Ona je rekla, da bi ga še rada videla pred odhodom; nagovarjala ga je tudi, da bi šla v kako gostilno pit, kar je pa Župevc odklonil. Šla sta po Martinovi cesti, potem pa čez prelaz v Janeschev hmelj. Tam se je ona vlegla in povabila obdolženca k intimnemu občevanju. Kmalu nato jo je pa Župevc zgrabil z obema rokama za vrat ter jo toliko časa dušil, da je bila mirna, končno ji pa z břitvijo prerezal vrat ter ji dal nož v levo roko, da bi se mislilo na samomor. Poravnal ji je krila, ji potem položil noge križem in se vrnil domov ter legel spat. Drugo jutro je ob 5. vstal, nakrmil konje in šel v cerkev. Niti najmanjše razburjenosti niso domači opazili na njem, kajti bil je drugi dan izvanredno vesel ter je še popoldne domače služkinje peljal na Dobrovo. Obdolženec dejanje odkrito priznava in pravi, da je že en mesec pred umorom sklenil, da bo umoril svojo ljubico in se je na ta način znebil, ker mu ni dala miru ter vedno tiščala za njim. — Župevc je bil znan po svojem „političnem“ delovanju. Nastopal je na vseh shodih, kjer so kle-

rikali delali zgago. Na Župevca se je klerikalna stranka vedno lahko zanašala, kadar je potrebovala ljudi, ki bi razsajali in razgrajali. Na letošnjih poletnih shodih v „Mestnem domu“ je morilec tulil in razsajal, kakor bi bil obseled. Zaradi te vneze je bil pri klerikalcih jako „obrajtan“ in „Slovenec“ se je na skrivnem radoval nad dragim somišljenikom. Pri klerikalcih je splošno užival srčne simpatije in so neke klerikalne osebe, ki stoje „Slovencu“ zelo blizu, kakor smo svoj čas pribili, odobravale njegov umor.

Župevc je bil obsojen na smrt na vešalih. Porotniki so z vsemi 12 glasovi potrdili krivdo glede roparskega umora.

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu.

Že kaznovani Anton Malenšek je dne 5. oktobra bil v hlevu, ko je prišla tja vinjena Josipina Čeh in mu je očitala, da je zapeljevec njenega sina. To je fanta tako ujezilo, da je Josipino Čeh sunil in jo zadel tako nesrečno, da ji je počila žila v maternici. Josipina Čeh je bila žena občinskega sluga iz Št. Rupta; njen sin je star 16 let. Zgručila se je na Pavlinovem dvorišču in vsled dobljene poškodbe umrla. Anton Malenšek je bil obsojen na šest mesecev.

Telefonska in urzbojavna poročila.

Kamnik 28. novembra. Plakajoč ob gomili našega ljubljenca, milega čarobno donečega pevca, klčejo večni mu spomin — tri Gregorčičeve čestilke.

Dunaj 28. novembra. V današnji seji poslanske zbornice govori od začetka seje do zdaj in bo govoril še dalje češki agrarec Zazvorka, in sicer v češkem jeziku. Zazvorka dela obstrukcijo proti razdelitvi okrajev na Češkem, Moravskem in v Slezi. V svojem govoru je prjelmal vsakega posameznega mlado češkega poslanca po vrsti, kakor so zapisani v imenku, kako mora privoliti, da se raztrga kraljevina Češka. Danes še ne bo glasovanja o t. j. točki in na brž tud jutri ne, kajti jutri bodo moravski poslanci zaradi deželnozborske volitve v mestni kurii vsi doma.

Dunaj 28. novembra. Vlada je danes predložila budžetni provizorij za čas od 1. januarja do 31. julija. Obenem zahteva dovolila, da sme izdati za 17 milijonov rentnih zadolžnic in iz prebtkov porabiti za melioracije 3 milijone, za zadrudništvo 6 milijonov, za nakup železniških strojev in vozov 31 in pol milijona, za pospeševanje eksporta 1 milijon, za gališko transversalno železnico 3 in pol milijona in za zavetišča jetičnih 2 milijona.

Dunaj 28. novembra. Vlada sili, naj proračunski odsek poslanske zbornice dožene razpravo o budgetnem provizoriju še pred torkom, ker se začno ta dan posvetovanja v proračunskem odseku avstrijske delegacije.

Dunaj 28. novembra. Pododbor proračunskega odseka bo jutri dognal razpravo o pogodbi z Lloydom.

Dunaj 28. novembra. Govori se, da se bo vsled pritiska krone absentiralo toliko članov gospodske zbornice, da bodo vladni privrženci in birokratje lahko sprejeli volilno reformo.

Praga 28. novembra. Poročevalec lista „Novoe Vremja“ dr. Vergun je imel tu shod, ki pa so ga udeležniki razbili, ko je Vergun obsojal početje ruskih Židov.

Belgrad 28. novembra. Avstro-ogrski poslanik Czikan bo odpoklican in premeščen na drugo mesto.

Pariz 28. novembra. V parlamentu v Lizboni sta socialna demokrata dr. Costa in Praga ostro napadla kralja, ker si iz državnih blagajn izposoja denar. Imenovala sta ga hudo delca, ki se ga mora zapreti. Poslanci so oba govornika vrgli iz dvorane in disciplinarni odsek ju je za 30 dni izključil od sej.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bo
lehačim ljudem priporočati je porabo pri-
nega „Mollovega Seidlitz-praska“, ki je pre-
skuseno domače zdravilo in vpliva na žele-
dec krepilno ter pospešilo na prebavljenju
in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 2 K.
Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo
vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni
zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah
na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov pre-
parat, zaznamovan z varnostno znamko in
s podpisom 5 31-16

Svila za bluze

od 65 kr
do 11 gld.
35 kr. za
meter —
zadnje novosti! — Franko in že zocari-
njeno na dom. Bogata izbira vzorcev s
prvo pošto. — **Tovarna za svilu**
Henneberg, Zürich. 6 27-5

Darila.

Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gosp. Fr. Kozjak v Zagorju ob Savi 7 K,
nabrano pri g. županu Fr. Weinbergerju kot
nekaj cvetk na grob našemu pesniku Si-
monu Gregorčiču. — Gosp. Zdravko Vasle,
gostilničar in urar v Mozirju 10 K, nabrano
pri otvoritvi nove narodne gostilne gosp.
Vasle. — Gosp. J. Lasbacher, nadučitelj v
Rušah 30 K, daroval neki „dobrotnik“. —
Gosp. Fran. Novak v Jesenicah na Gorenj-
skem 6 K 30 v., nabrano na ženitovanju g.
M. Smoleja v Hrvatovi gostilni na Jeseni-
cah. — Vesela družba, zbrana v gostilni
„Miramar“ v Ljubljani 21 K 60 v., slavč
fantovščino gospoda Ivana Stöckelna s pri-
pombo, da je izvanredno dobri gramofon
gospoda Milko Krapeša prispeval v svojem
predalčku nabranih 2 K. — Gospod Josip
Kobe, pri trdku A. in E. Skaberne v Ljubl-
ljani 7 K, kot najdenino, katero je prejel za
najdeni prstan. — Gospod Pavel Magdič v
Ljubljani 1 K, kot izgubljen stav. —
Skupaj 82 K 90 v. — Srčna hvala! Živeli
darovalci!

Za asanacijski fond Glasbene Matice.
Litjski prijatelj „Glasbene Matice“ 14 K.
Lepa hvala! Živeli!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 27. novembra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99.20	99.40
4 1/2% srebrna renta . . .	100.35	100.55
4% avstr. krona renta . .	99.10	99.30
4% zlata . . .	117.60	117.70
4% ogrska krona renta . .	95.45	95.55
4% zlata . . .	114.10	114.30
4% posojilo dež. Kranjske .	98.60	99.60
4 1/2% posojilo mesta Split .	100.50	101.50
4 1/2% bos. herc. železniško .	99.30	100.30
4% posojilo 1902 . . .	99.80	100.80
4% češka dež. banka k. o. .	99.90	99.90
4% z. o. . .	99.90	99.90
4 1/2% zast. pisma gal. dež. .	100.45	101.45
4 1/2% pešt. kom. k. o. z .	104.85	105.85
4 1/2% pr. . .	100.00	101.00
4 1/2% zast. pisma Innerst. .	100.00	101.00
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. .	100.00	100.25
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. .	100.00	100.45
4 1/2% obl. ogr. lokalnih žele- znice d. dr. . .	100.00	100.20
4 1/2% obl. češke ind. banke .	100.00	101.00
4% prior. lok. želez. Trst- Poreč . . .	99.90	99.90
4% prior. dolenskih žel. . .	99.50	100.00
3% prior. juž. žel. kup. 1/4% .	815.25	817.25
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. .	100.40	101.40

Srečke.	218.60	224.50
Srečke od l. 1860/1 . . .	272.50	274.50
od l. 1864 . . .	153.00	155.00
tizske . . .	281.50	291.50
zem. kred. I. emisije . .	289.00	299.00
II. . .	266.00	264.00
ogrške hip. banke . . .	101.00	109.20
srbske a frs. 100— . . .	164.00	165.00
turške . . .	22.80	24.80
Basilika . . .	455.00	465.00
Kreditne . . .	79.00	87.00
Inomoške . . .	89.00	95.00
Krakovske . . .	58.60	64.50
Ljubljanske . . .	47.75	49.75
Avstr. rdeč. križa . . .	28.90	30.90
Ogr. . .	55.00	60.00
Rudolfove . . .	71.00	78.00
Salcburške . . .	51.30	513.50
Dunajske kom. . .	176.70	177.70

Dejnice.	176.70	177.70
Južne železnice . . .	677.25	678.25
Državne železnice . . .	1775.00	1785.00
Avstr.-ogrške bančne dejn. .	684.00	685.00
Avstr. kreditne banke . .	823.25	824.25
Ogrske . . .	242.50	243.50
Zivnostenske . . .	788.00	742.00
Premogokop v Mostu (Brüx) .	609.25	610.25
Alpske montan . . .	665.00	685.00
Praške žel. ind. dr. . .	668.40	669.40
Rima-Murányi . . .	293.00	298.00
Trboveljske prem. družbe .	583.00	587.50
Avstr. orožne tovr. družbe .	146.00	148.00
Češke sladkorne družbe .	11.35	11.40

Valute.	11.35	11.40
C. kr. cekin . . .	19.12	19.15
20 franki . . .	23.48	23.66
20 marke . . .	24.02	24.10
Sovereigns . . .	117.50	117.70
Marke . . .	95.60	95.80
Laški bankovci . . .	2.53	2.54
Rubliji . . .	4.84	5.00
Dolarji . . .	11.35	11.40

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 28. novembra 1906.

Tovarin.	za 50 kg K	7.47
Pšenica za april . . .	50	6.63
Rž . . .	50	5.23
Koruzna . . .	50	7.59
Oves . . .	50	7.59

Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Vitina nad morjem 662. Srednji srčni tlak 786.6 mm.

Novemb.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrevi	Nebo
27.	9. zv.	731.4	3.4	sr. svzh	megla
28.	7. zj.	733.0	1.6	sl. jug	del. jasno
2.	pop.	735.1	12.6	sl. szahod	jasno

Srednja včerajšnja temperatura: 25°, norma: 11° — Padavina v mm 1.6

Kontoristinja

z lepimi izpričevanji, zmožna slov. in nemšk. jezika, izurjena pisarniškega dela, želi službo nastopiti v kaki pisarni.
Naslov: „J. S. št. 12“, poste restante, Ljubljana.

Gostilna

na Brezjah pri Mariji pomagaj na Gorenjskem, 100 korakov od cerkve, se prodaja zaradi družinskih razmer. Več se izve pri lastniku Ivanu Kleindinstu v Predtrgu pri Radovljici.

V najem se oddado gostilniški prostori

v hiši Sv. Petra nasip št. 67, sposobni tudi za kak drug obrt ali skladišče s 1. majnikom 1907. Več se izve v hiši.

Parna žaga DEGHENGI

v Ljubljani išče

več zastopnikov

ki bi prevzeli nakup blodov proti proviziji. Gostilničarji v bližini železniških postaj inajo prednost.

Pristni dobri

brinjevec

se dobi pri

L. ŠEBENIKU v Spod. Šiški.

Zajčje kože

kupuje 4242-2

tvrdka G ČADEŽ

Ljubljana, Mestni trg št. 14.

Proda se popolnoma nov

pianino

po jako ugodni ceni Po pogodbi tudi na obroke. Več pove: 4239 2

I. K. poste restante Voloska. Istra.

Gospodična

ki dobro slovensko govori, se sprejme k otrokom za ves dan ali vsaj nekaj ur čez dan.

Kje, pove upravnilstvo „Slov. Naroda“ 4259 1

Colonus skladne koledarje

za odtrgavanje slovenske, dobavlja že za leto 1907 največja avstrijska tvornica za koledarje 4247-1

J. L. BAYER

v Kolinu pri Pragi.

SUKNA

in 4260-1

modno blago za obleke priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno

v Kumpolcu na češkem.

Tvorniške cene. Vzorci franko.

Kletarsko društvo v Ormožu

vpisana zadruga z omejeno zavezo

priporoča svojo veliko zalogo

pristnega ljutomercana

iz najboljših vnoogradov ormoško - ljutomerskih gorc.

!Cene nizke!

Pošilja se od 56 litrov naprej.

4267-1

Vzorci zastoj in franko.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.

10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Urarski pomočnik

se sprejme pri 8878-26

H. Suttnerju v Ljubljani.

Soba

tudi s brano, se odda pod ugodnimi pogoji.

Natančnejša pojasnila Gorupove ulice 4 II, vrata št. 9. 4177-2

Naprodaj ste pod ugodnimi pogoji dve enonadstropni

HIŠI

Več se izve pri lastniku na Trnovskem pristanu št. 14. 1633 31

Kovaški pomočnik

dobi stalno službo na Bledu pri

Antonu Kapusu

kovaču v Zagoricih.

Plača po dogovoru. 4216-2

Napredaj HIŠA.

V Rožni dolini blizu Ljubljane na lepem prostoru se prodaja iz proste roke

HIŠA

s 6 stanovanji in velikim vrtom.

Več pove lastnik biše št. 147. 4178-8

V vili v Spodnji Šiški št. 219

se odda

več lepih stanovanj

z dvema in tremi sobami poleg kuhinje, kleti, drvarnice, vrta, podstrešne sbrambe perilnice in kopalne za februarjski termin. — Eno stanovanje z dvema sobama in kuhinjo se odda takoj.

Vpraša naj se ravnatom v prodajalnici Marije Večaj. 4179 3

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vseslovensko-nerodno upravo.

Vsa poizvedba dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Vsek dan ima po preteku petih let pravico do dividende.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazvratnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolžnost in smrt s manjšajočimi se vplačili.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vseslovensko-nerodno upravo.

Vsa poizvedba dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Vsek dan ima po preteku petih let pravico do dividende.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazvratnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolžnost in smrt s manjšajočimi se vplačili.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vseslovensko-nerodno upravo.

Vsa poizvedba dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Vsek dan ima po preteku petih let pravico do dividende.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazvratnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolžnost in smrt s manjšajočimi se vplačili.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vseslovensko-nerodno upravo.

Vsa poizvedba dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Vsek dan ima po preteku petih let pravico do dividende.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazvratnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolžnost in smrt s manjšajočimi se vplačili.